

Politiedirecteuren i Kjøbenhavn, da har han stor Arret, naar han troer, at det er en Mand, som det er meget om at gjøre at udvide sin Myndighed, og det vilde endnu mindre passe paa ham, dersom den ærede Taler meente, at Sagen skulde vedkomme hans Indtægter. Han er en i høieste Grad danned og retsindig Mand, som ikke vil Andet, end hvad der er ... (Efterhæring: Det var Lovmesteren, den ærede Taler talte om!) Ja, hvad Lovmesteren angaaer, da troede jeg ikke, at han var anseet som en saa betydelig Autoritet. (J. A. Hansen: Han har en meget stor Magt paa Lovet!) Det overrassede mig, hvad der blev sagt, da jeg troede, at der blev hentydet til Politiedirecteuren. Lovmesteren kjenner jeg ikke saaledes, at jeg er istand til at tage hans Forsvar, men jeg troer dog, at Politiedirecteuren har Tilhøymed, at han ikke misbruger sin Stilling.

J. A. Hansen: Jeg talte om Lovmesteren og om, at han gererer sig paa Lovet som Mester; det troer jeg ikke passer paa Politiedirecteuren. Lovmesteren er, som bekendt, Politiebetsjent; maaskee er han ogsaa noget mere, da han er tillagt Prædicat „Mester“. Dyrigheden i Provindsbyerne er jo, som bekendt, Politiemester, og han er Lovmester, hvilket synes at tyde paa, at han har en større Magt end Politiebetsjente i Almindelighed. Men en Politiebetsjent er, som bekendt, lige overfor en enkelt Mand saa god som to Vidner, og deraf vil man kunne skjønne, at det er en overmaade stor Myndighed; denne „Mester“ udøver paa Lovet. Han er nemlig udrustet med to Vidners fulde Troværdighed, ligeoverfor den Enkelte, han kommer i Collisjon med, og den Enkelte maa altsaa tage sig vel iagt for ikke at komme i Collisjon med ham. Det vil være bekendt for dem, der omgaaes med Folk i Almindelighed, og ikke staae altsfor høit til at høre Folks Mening, at der er fleet mange urimelige Ting paa Grund af dette Forhold. Det er saaledes vel bekendt, at en Mand, der boer i en Kjelder paa Lovet, er ikke blot bleven anholdt, men endog arresteret og mulcteret, fordi han tillod en Bonde, der nødvendigviis skulde et Grinde i Byen, og som følge deraf ikke kunde opholde sig paa Lovet til Kl. 10, at

sætte en Lønde Sød ned i sin Kjelder, imedens Bonden forlod Lovet for at gaae i Byen. At saadanne urimelige Ting kunne gaae for sig, som at en Mand, der, for at tjene en anden Mand, tillader ham at sætte en Lønde Sød ind hos sig, for at han kan gaae et Grinde i Byen, ikke alene bliver anholdt, men endog underkastet Arrest og mulcteret, er en af de Misligheder, der ere forbundne med denne Indskrænkning.

Indenrigsministeren: Der er Meget af det, den ærede Taler yttrede, som er mig ubekendt, og i Særdeleshed er det mig ubekendt, at Lovmesteren har den samme Troværdighed som to Vidner.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Lovforslaget § 1 (See Anhang Nr. XXX, Sp. 455.)

enstemmigt vedtoges med 80 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter derefter § 2 under Forhandling. Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

Mosevorn: Den Frihed til at indkjøbe Kornvarer og Brød, som § 2 gaaer ud paa at hjemle alle dem, der ere bosiddende paa Landet, er allerede tildeels begrundet i Lovens 3—13—27. En fuldstændig Frihed til Indkjøb af Korn tilkommer dog ikke Landboerne. Den anførte Artikel af Loven indskrænker Indkjøbet til eget Forbrug, og Forbudet af 13de December 1692 indskræper de ældre Bestemmelser, hvorefter Proprietairer rettignof have Lov til at forhandle Korn fra deres eget Gods, men det forbydes dem at købe Korn hos andre end deres egne Godsbønder, og naturligiis maae de, der ikke ere Proprietairer, endnu mindre gjøre det, ligesom der ogsaa efterhaanden paa Landet fremkommer en stedse talrigere Klasse af dem, der ikke høre ind under Lovbestemmelsen i Lovens 3—13—27, fordi de ikke have Jord. Jeg troer, at Forholdene paa Landet ere saaledes, at det er det Naturligste og Bequemeste for Vedkommende at gjøre Indkjøbet paa Stedet af det Slags Varer, der ere Landets egne Frembringelser, frit, og naar man holder Bestem-